

Rotstab-Clique
Liestal

Mein G-OTT Lukas! - Und jetzt s Glyyche in Grünen?!

Im hööche Graas bi Blueme, Chrüter
- e Biinesumme wird au lütter -
stosch und stuunsch ab deere Pracht,
wo d Natur sich sälber macht.

Im Rugge ghöorsch au d Wälle rusche.
Gsesch wie d Chröönli drüber husche.
Wie wyt dass s Meer sich duet erstrecke,
uf Unbekannts duet d Nöiggyr wecke.

Und lüpfsch dr Chopf, starrsch geege Himmel:
voor Wolche gsesch e Voogelgwimmel.
Und d Sunne strahlt idyllisch, warm.
D Natur verbräitet iire Charme.

Doch plötzlich foot daas afoo chutte
und Böim die lande uf dr Schnute.
Dr Haagel häuts dr au um d Oore
und Hüüser häi dr Halt verloore.

Im Meer do duet sich s Wasser dürme.
Duet wie wild uf s Land zuestürme.
Und was sich vor dr Fluets nit rettet,
wird in s füechte Graab ybbettet.

Dr Himmel wird so schwarz wie d Nacht.
Grad nachem Blitz dr Dunner kracht.
D Natur die macht s ys offebaar
und läit ys öisi Frävel daar:

Im Wasser schwümmt e bruuni Lache.
Dr Summer duet di häisser bache.
In Gösge wachse dreifach d Bäi
und dr Winter isch im Mai.

Öb d Zuekunft sich no krasser zäigt
und s dr Mensch uf d Schnauze läit,
das wird sich mit dr Zyt bestimme.
Wie s denn isch: s git käis Entrinne.

Öppis chasch scho jetzt vernee,
do muesch au nit in d Zuekunft gsee.
Muesch s mit dr Wält denn ganz vergässe:
au denn chasch Chlütter noonig frässe.

In Lieschtel isch nach lange Joor
vo Gysi - jo s isch wüchlich woor -
dr grüeni Luki Stapi woorde,
jetzt Chef vo deere Stadtrootshoorde.

Dr Grüeni soorgt sich programmatisch
um d Natur wo fascht am Arsch isch.
Dass d Regierig grünen cha glinge
muess dr Grüeni Läischdig bringe.

Miir hätte do an deere Stell
- eerlich gmäint und offiziell -
Vorschleeg für e settigs Zyl:
praktisch und nit diffisyl.

So chönnt als näb dr Stadtrootssitzig
jeede vo de Stadtrööt schwitzig
ufem Velo Stroom härstelle.
Nach Motto: «Jedes Wättli zelle.»

E Roothuus-Gländer duet vom Hetze,
sich langsam aber sicher wetze.
Denn packsch s wie d Wettstai übrem Ryy
mit gstricker Wulle ganz fescht yy.

Doch öppis müesse miir no checke.
Die Sach ys gnauschtens überlegge:
öb d Frisuur vom Luki Ott
natüürlich so im Schäitel stot.

Will wenn de eerlich zue duesch gee,
du d Hoor vom Luki so hesch gsee,
denn muesch fascht mäine: «So-n-e Fryse
bruucht vom Hoorspray nit nur e Bryse.»

Am Fasnechtsdunndig wärde d Bääse
unverbrennt denn zamegläase.
Und jeede Lieschtler - wirtsch es gsee -
dörf e Schytli häimenee.

Au daas Joor fyrt me d Fasnechtszyt
und d Rotstab isch au wiider fit.
Doch gnau gsee müesst me Grünenstab säage,
will Grünen düen miir dur s Stedtli dräage.

Und sy mr äimool wüchlech eerlich:
d Natur die isch doch äifach herrlich.
Drum isch grünen sy nit dernäabe.
S chönnt effektiv bitz mehr verdräage.

Will jeede Schlag geg d Mueter Ärde,
chönnt ys zum Verhängnis wärde.
Miir saage längschtens unverschmitzt
am Ascht, wo d Menschheit druffe sitzt.

Drum schreie miir us voller Cheele:
«Düent d Natur nüm so fescht queele.
Sii für öis kai groosse Flop.
Näi, Mueter Ärde du bisch top!»